

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 92

гр. Плевен, 25.01.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в закрито заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЕМИЛ СТ. БАНКОВ

Членове: СТЕФАН АС. ДАНЧЕВ
ГЕОРГИ ИЛ. АЛИПИЕВ

като разгледа докладваното от СТЕФАН АС. ДАНЧЕВ Въззивно частно гражданско дело № 20224400500030 по описа за 2022 година

С определение № 764/29.12.2021г. Районен съд-Левски е прекратил производството по гр.д.№769/2021г. образувано по исковата молба от А. В. Б. ,поради неотстраняване на нередовностите на исковата молба в дадения от съда срок и върнал исковата молба заедно с приложенията на ищеца на осн. чл. 129 , ал. 3 от ГПК.

Това определение било съобщено на ищцата на 05.01.2022г. с оглед на което срокът по чл. 275,ал.1 от ГПК за неговото обжалване изтича на 12.01.2022г.

Още на 10.01.2022г., т.е. в срока по чл. 275,ал.1 от ГПК е подадена въззивна частна жалба от А. В. Б. с която се прави искане обжалваното определение на РС-Левски да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно и делото да се върне за разглеждане на друг състав със задължителни указания за продължаване на съдопроизводствените действия.

Частната жалба е подадена срещу подлежащ на обжалване съдебен акт от категорията на тези по чл.274,ал.1 т.1 от ГПК , в срока за неговото обжалване по чл. 275,ал.1 от ГПК и от надлежна страна ,която има правен интерес от неговото обжалване.Не се дължи д.т. за обжалване на този акт,тъй като се касае за трудов спор и на осн. чл. 83,ал.1 т.1 от ГПК. Поради това частната жалба е допустима и редовна, и следва да бъде разгледана по същество .

Разгледана по същество ,частната жалба според Плевенски окръжен съд, е основателна.

Този извод се налага след като се проследят извършените от РС-Левски процесуални действия ,предхождащи определение № 764/29.12.2021г. с което е прекратено производството по гр.д.№769/2021г.поради неотстраняване на недостатъците на исковата молба .

С определение № 665/ 15.11.2021г. РС-Левски е оставил без движение „производството по делото „ , като дал на ищцата указания в четири пункта и

заедно с това, и указал ,че ако не бъдат изпълнени в срок задълженията посочени по –горе , исковата молба ще бъде върната , а производството по делото ще бъде прекратено.

На първо място следва да се отбележи ,че с процесното определение № 665/ 15.11.2021г. , РС-Левски не е изпълнил изцяло задължението си по чл. 129 , ал.2 от ГПК ,което изисква освен да се изпрати съобщение до ищеца за отстраняване на определени нередовности на исковата молба, да му се укаже изрично „възможността да ползва правна помощ ,ако има необходимост и право на това „Тази норма е във вр. и с чл. 99 от ГПК която предвижда съдът да „ информира страните за техните закони права и задължения във връзка с правната помощ ..“ .В конкретния случай е очевидно , че исковата молба е подписана лично от самата ищца , а не от упълномощен от нея адвокат ,както е очевидно и това ,че ищцата среща затруднения да изложи ясно и точно , в определена логическа последователност фактите ,които са от значение за спорното право ,както и да формулира достатъчно прецизно от правна гл.т. своите искания.Иначе многословното ,но непоследователно и неясно изложение на обстоятелствата действително затруднява съда да определи с какви точно искове е сезиран , а оттам и да им даде правилната правна квалификация.

Именно за такива случай,обаче ,законът е предвидил задължението на първоинстанционният съд по чл. 129 ,ал.2 във вр. с чл. 99 от ГПК да съобщи на ищеца за възможността да ползва правна помощ за да приведе исковата си молба в съответствие с изискванията по чл. 127 ,ал.1 и чл. 128 от ГПК .В случая нито с определение № 665/ 15.11.2021г. на РС-Левски са дадени такива указания ,свързани с възможността от ползване на правна помощ ,нито пък такива се съдържат в изпратеното на ищцата съобщение/ на л. 11 от делото на РС /за отстраняване на недостатъци на ИМ.

На второ място,указанията,дадени на ищцата за отстраняване нередовности на исковата молба са пределно общи ,като фактически те възпроизвеждат най-общо законовите норми на чл. 127,ал. 1 т. 4 и т. 5 от ГПК , като указват на ищцата „ да изложи пълно , ясно и точно обстоятелствата на които основава своя иск ,както и да уточни в какво се състои искането и „ . В т.вр. следва да се отбележи , че исковата молба и последващото и уточнение всъщност съдържат достатъчно подробно,макар и непоследователно изложение на обстоятелствата от които се извлича претендираното право , а съдържат също така и исканията към съда. Тези искания са повторени и в уточняващата молба и те са следните :да се прогласят за недействителни ,респ. да бъдат отменени като неправилни и незаконосъобразни Заповед №Д 948/ 17.09.2021г. на Кмета на Община Левски ,трудовият договор № 1 от 17.09.2021г. и Заповед № 26/ 28.10.2021г. ,както и да бъде възстановена на заеманата от нея длъжност съгласно последното допълнително споразумение от 01.01.2021г. сключено с Кмета на Община Левски , а именно - на длъжността готвач в детска ясла с.*** ,както и да бъде осъдена Община Левски да и заплати обезщетение за оставане без работа за 6 месеца в размер на 4663,20лв.

От тези формулировки на исканията на А. В. Б. може да се направи достатъчно ясен извод какви са предявените от нея претенции ,дали същите са допустими и да им се даде съответната правна квалификация от РС-Левски.

Предявени са искове за прогласяване недействителност на две отделни заповеди за прекратяване на трудови правоотношения с двама различни работодатели ,с оглед на което са посочени и двама различни ответници по исковите , а при условията на евентуалност са предявени и претенции по чл. 344, ал.1 т.1 от КТ за отмяна на тези заповеди като незаконни.Предявен е и иск по чл. 74 от КТ за прогласяване недействителността на трудовия договор № 1 от 17.09.2021г.Предявен е иск по чл. 344,ал. 1 т. 2 от КТ, който е свързан с иска за отмяна на Заповед № 948/ 17.09.2021г. на Кмета на Община Левски ,както и иск по чл. 344,ал.1 т.3 от КТ ,също така свързан с отмяната на тази заповед.

Съвсем друг е въпросът дали искът по чл. 344,ал.1 т.3 от КТ ще е основателен при положение , че самата ищца не твърди да е оставала без работа след прекратяване на трудовото и правоотношение със Заповед №Д 948/ 17.09.2021г. ,но това е въпрос по съществото на спора , а не недостатък на исковата молба.

Що се отнася пък до исковите за прогласяване недействителност на двете отделни заповеди за прекратяване на трудови правоотношения : Заповед №Д 948/ 17.09.2021г. на Кмета на Община Левски и Заповед№ 26/ 28.10.2021г.на директора на ДГ „ *** „ ,то е необходимо РС-Левски да се занимае с въпроса дали тези искове са допустими ,като се има предвид ,че в КТ е предвиден специален иск за защита от незаконно уволнение и това е искът по чл. 344,ал.1 т.1 от КТ и при неговото разглеждане всъщност следва да бъдат съобразени и тези пороци ,които според ищеца водят до недействителност на процесните заповеди на работодателя. В т.см. е съдебната практика ,която приема ,че : „когато работодателят е издал незаконна заповед за уволнение, работникът може да се брани срещу нея с иска по чл.344 ал.1 т.1 от КТ, но не и да търси прогласяване на нищожност на заповедта по исков ред. Ако уволненият работник поддържа нищожност на заповедта, въпреки дадените указания, съдът трябва да приеме, че е предявен иск за отмяната ѝ като незаконосъобразна. В такъв случай обаче ищецът трябва да е изложил и основания, които според него правят уволнението незаконно.“ /В т.см.напр. е определение № 87/ 11.04.2011 г.на Върховният касационен съд на Република България,четвърто гражданско отделение по ч.гр.д.№ 185/ 2011 г./

В т.вр. би имало основание РС-Левски да изиска от ищцата да уточни кои са пороците на втората Заповед № 26/ 28.10.2021г.за прекратяване на трудовия договор , чиято отмяна се иска , освен соченото в първоначалната искова молба и в уточнението ,че липсва представителна власт на лицето, което я е подписало/като и в това отношение се налага да бъдат зададени допълнителни въпроси-дали се счита ,че временно изпълняващата длъжността директор-П. Т. не е имала надлежна представителна власт/ и има ли други такива пороци.Все в т.вр. следва да се отбележи ,че и

преценката за компетентността на работодателя да налага дисциплинарно наказание уволнение е относима към законността на уволнението, а не към въпроса за нищожност на акта, с който същото е наложено. Заповедта на директор на ДГ „*** „ не съставлява волеизявление на административен орган в изпълнение на делегирани му със закона властнически правомощия, респ. създаващо правоотношение на власт и подчинение, а по своята правна същност това волеизявление е от гражданскоправно естество, на работодател, а не е административен акт по смисъла на чл.21 АПК. Съгласно чл.357, ал.1 КТ споровете между работника или служителя и работодателя относно прекратяването на трудовите правоотношения се квалифицират като трудови и уволненото лице разполага с право на иск за отмяна на незаконното уволнение, а не за прогласяване недействителността на административен акт.

В т.см. РС-Левски би имал основание да приеме ,че е сезиран с иски по чл. 344,ал.1,т.1 от КТ по отношение на двете заповеди ,както и с иски по чл. 344,ал.1 т.2 и по т.3 от КТ ,касаещи правоотношението, прекратено с първата Заповед № 948/ 17.09.2021г. на Кмета на Община Левски,а така също и с иск по чл. 74 от КТ за прогласяване недействителността на трудовия договор № 1 от 17.09.2021г.като правният интерес от предявяване на този иск произтича от факта ,че с втората атакувана Заповед ,този трудов договор е прекратен поради изтичане на срока, а соченият от ищцата порок на трудовия договор е именно това ,че тя е била подведена да го сключи като срочен,т.е тя има правен интерес да иска прогласяване недействителността на трудовия договор ,тъй като този въпрос се явява преюдициален спрямо иска за отмяна на втората Заповед № 26/ 28.10.2021г.за прекратяване на трудовия договор ,поради изтичане срока на договора.

Заедно с това следва да се отбележи и обстоятелството ,че с уточняващата си молба ,ищцата е представила и атакуваните заповеди ,както и трудовият договор –т.е.изпълнено е и второто изискване към нея ,поставено от РС-Левски с определение №665/ 15.11.2021г. , а освен това са представени и две копия от уточняващата искова молба и приложенията към нея за връчване на двамата ответници .

В резюме , въззивната инстанция счита ,че първоначалната искова молба ,заедно с уточняващата ,макар действително да са изготвени разпиляно , непоследователно и неprecизно ,все пак позволяват очертаването на правния спор с който следва да се занимае съда ,като неговото пълно и точно изясняване е възможно чрез поставяне от съда на някои допълнителни въпроси към страните ,което може да се направи както с изрично определение в закрито заседание ,а така също дори в открито съдебно заседание съгласно правомощията на съда по чл. 145 ,ал.1 от ГПК.В т.см. ПлОС намира ,че атакуваното процесуално действие на РС-Левски се явява непропорционално тежка санкция спрямо недостатъците на исковата молба,т.е. не е следвало същата да бъде връщана на ищцата , а е следвало чрез поставяне на някои конкретни уточняващи въпроси по обстоятелствата изложени в исковата молба ,да се очертаят окончателно рамките на правния спор.

Поради тези съображения , Плевенски окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ обжалваното определение № 764/29.12.2021г. на Районен съд-Левски, с което е прекратено производството по гр.д.№769/2021г. образувано по исковата молба от А. В. Б. ,поради неотстраняване на нередовностите на исковата молба в дадения от съда срок и е върната исковата молба заедно с приложенията на ищеца на осн. чл. 129 , ал. 3 от ГПК и ВРЪЩА делото на РС-Левски за продължаване на съдопроизводствените действия .

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____